

Notulen Dialoogsessies

2 & 4 maart 2021 via MS-Teams

Aanwezigen 2 maart: Anne Kleinbloesem, Daniëlle Raab (FamilySupporters), Demi Raimond, Chris Heidekamp (de Driestroom), Helma de Vries (Eleos), Elsbeth Stijf, Frank Wienen (Rubix Zorg), Gerda Mazier (Leger des Heils), Hieke Visser (Timon), Ilse van Schaik (echtKinderachtig), Janne Rijksen (Zorgboerderij Groot Kootwijk), Jos Breas (Impegno), Judith Hoge (Psychologen Centrum Wageningen), M. L. Verhaar (Driestar Educatief), Marien Stichting Thuis, Marjolein Tepper (de Forensische Zorgspecialisten), Michiel Dijkman (AB het Spectrum), Monique Braam (Siza), Nanda (stichting IBASS), Rachela (praktijk Rachela).

Anne van Haren (jeugdhulpregio FoodValley), David Smeets (jeugdhulpregio FoodValley), Elise Roodzant (jeugdhulpregio FoodValley), Femke van Spaendonck (jeugdhulpregio FoodValley), Freerk Zandberg (jeugdhulpregio FoodValley), Kifah Shoker (jeugdhulpregio FoodValley), Marije Schotpoort (jeugdhulpregio FoodValley), Mariska Gort (jeugdhulpregio FoodValley).

Aanwezigen 4 maart: Henriëtte Bottinga (Rading), Jolanda van Zuijlen (Youké), Alina de Lange (Pactum Helderling), Bert van der Leer (Passie voor Jeugd en Gezin), Paul Bongers (Intermetzo), Corien van Beijnum (Therapeutisch Centrum locatie Barneveld), Erwin Hendriks (Karakter), Frans de Bruin (Autimaat), Frank van Rooijen (Psychologenpraktijk Putten), Herman van Bussel (Santé Partners), Jacqueline Prins (MiraMé), Jamila Tariki (Adab Coaching), Janita van Silfhout (Boer en Zorg: Eck-stra), Karien van Gijn (Sterker Samen), Anna van Kleef (Pluryn), Marieke Bremmer (Praktijk Eigen&Wijzer), Pim Durieux (Therapeutisch Centrum GGZ), Hylco Wynants en Pita van Arkel (Dokter Bosman), Ron van Eeden (RIBW AVV), Ruby Haring (Kluppluz), Sandra Marcus-Koeleman (Mentaal Beter Groep), Wahide Naser (Harmonie in Hulp en Zorg), Wijnand Dekker (Praktijk Dekker&Dooyeweerd), Mirjam Mallie-Scheffers (GGZ Centraal).

Ali Essousi (jeugdhulpregio FoodValley), Anne van Haren (jeugdhulpregio FoodValley), David Smeets (jeugdhulpregio FoodValley), Elise Roodzant (jeugdhulpregio FoodValley), Femke van Spaendonck (jeugdhulpregio FoodValley), Kifah Shoker (jeugdhulpregio FoodValley), Marije Schotpoort (jeugdhulpregio FoodValley).

Leeswijzer: de verslagen van de beide dialoogsessies zijn samengevoegd. Dat betekent dat eea per onderwerp is gerangschikt.

1. INTRO: Opening, inleiding, voorstelronde

Onderdeel van de procesovereenkomst zijn de productdefinities. Daarin staan alle verschillende jeugdhulpproducten uitgelegd. Daar was onduidelijkheid over: waar moet je per product aan voldoen, welk product past bij welke definitie? Om helderheid te scheppen, zijn veel zaken daarom samengevat in de nieuwe productdefinities, deze zijn uitgebreider en deels aangescherpt. Deze zijn via de Fysieke Adviestafel (FAT) als volgt tot stand gekomen: In de Fysieke Adviestafel zit een aantal grotere jeugdhulpaanbieders van de regio. De FAT heeft digitaal plaatsgevonden en er zijn meerdere schriftelijke rondes geweest. Een deel van de jeugdhulpaanbieders heeft op deze manier schriftelijk kunnen reageren op de concept productdefinities in verschillende rondes. U heeft ook kunnen zien hoe het schriftelijke commentaar is verwerkt.

In november zijn de productdefinities in de FAT besproken en deze werden niet goedgekeurd. De schriftelijke beantwoording was voor sommige jeugdhulpaanbieders te bondig en daarmee niet duidelijk. Dat is de reden waarom we vandaag deze sessies houden.

2. INHOUDELIJK DEEL

2.1 No Show: uitleg en gelegenheid tot vragen en reacties

No show: De Jeugdhulpaanbieder die Product 8 (EED) aanbiedt (zie bijlage 3) kan in het geval een Jeugdige en/of Ouder niet op zijn afspraak komt en dit niet ten minste 24 uur voor het tijdstip van de afspraak heeft gemeld, de tijd die hij niet anders kan besteden, niet declareren. De Jeugdhulpaanbieder mag in dit geval Jeugdige en/of Ouder rechtstreeks een rekening sturen voor de verloren tijd. De Jeugdhulpaanbieder dient over deze mogelijkheid Jeugdige en/of Ouder vooraf te informeren. Dit artikel geldt expliciet niet voor andere Producten.

We zijn destijds begonnen met dyslexie en daarom wordt dat product anders behandeld dan andere producten. We wilden dit gelijk trekken.

- Voorstel

No show en frictie leegstand wordt niet vergoed. Een deel van dit risico wordt gedragen door de Jeugdhulpregio door het toekennen van een risico opslag in het tarief. No show zit dus deels in het tarief maar is voor de rest voor de aanbieder.

Jolanda van Zuijlen (Youké):

Ik kan de memo kostprijzen niet meer terugvinden op de website. De link werkt ook niet meer.

David Smeets: Bij de migratie naar de nieuwe website zijn daar een aantal stukken niet terecht gekomen, goed punt.

Henriette Bottinga (Rading):

Fijn als het op de website kan worden gezet. We hadden het gevoel dat het niet meer in de risico-opslag zou zitten. Als we die notitie hebben kan dat antwoord daarop geven.

Wat betreft de no show: Jullie verwachten dat we dat meenemen in de werkplanning en we hebben als aanbieders gereageerd dat dat best lastig is. Als er kort van tevoren wordt afgezegd, kunnen we dat in de praktijk niet geheel opvullen. Het gaat om grote tijdsblokken die niet meer in een werkplanning passen. Wij zeggen: het is juist passend om dat product toch in beperkte mate te vergoeden. Daarbij hebben we voorbeelden gegeven van andere regio's en daar slechts een antwoord van de jeugdhulpregio FoodValley op tegemoet gezien: 'we doen het niet'. Dat vinden we jammer.

David Smeets: Dat is het lastige parket waarin we zitten: de productdefinities zijn op de huidige situatie gebaseerd maar we zijn ook aan het toewerken naar de toekomstsituatie.

Henriette Bottinga (Rading):

Dan loopt het toch door elkaar heen. Actieve regie pas je soms wel toe, soms niet, dat maakt het diffuus.

David Smeets: het lastige is, we hebben één behandelingsproduct, waarbij een bepaald traject soms wel of soms niet past.

Henriette Bottinga (Rading):

Bij de intensieve thuishulp speelt ook een gat, misschien zou je daar nog naar kunnen kijken.

David Smeets: ja, daar kunnen we naar kijken.

2.2 Reiskosten: uitleg en gelegenheid tot vragen en reactie

Momenteel moet de reistijd van en naar de cliënt apart geregistreerd worden. Er geldt een maximum van 20 minuten per face-to-face contact buiten een locatie van de jeugdhulpaanbieder.

In het proces van de definities van producten zoals we nu hebben afgesproken hebben we op digitale manier gesproken over wat wel/niet valt onder een product. Cliënttijd, cliëntgebonden tijd en ook reistijd maken een deel uit van de indirecte kosten en dit is ook declarabel.

Het voorstel zoals het nu staat wordt verruimd naar 30 minuten.

- Voorstel

Reistijd van en naar de cliënt moet apart geregistreerd worden. Er geldt een maximum van 30 minuten per face-to-face contact buiten een locatie van de Jeugdhulpaanbieder. Deze tijd is gelimiteerd en betreft niet de reistijd van huis naar de werklocatie van de Jeugdhulpaanbieder.

Hieke Visser (Timon):

We hebben een veelgebruikt systeem in de jeugdzorg: Carefor. Daar kan je niet automatisch deze afkapping doen, dat vraagt om veel handelingen van de medewerkers (op het gebied van zowel hulpverlening als zorgadministratie). De gemiddelde reistijd komt bij ons echter nooit boven de 30 minuten uit. Is de administratieve last dan nog in verhouding?

David Smeets: We willen dat de jeugdhulp die nodig is, zoveel mogelijk beschikbaar is binnen onze regio, zodat de tijd zoveel mogelijk wordt besteed aan de jeugdigen i.p.v. aan het afleggen van verre afstanden. Speelt dit probleem breder onder de aanbieders?

Nanda (Stichting IBASS):

Ook voor ons is apart reistijd declareren ingewikkeld, want het hangt per indicatie af van ons volgsysteem. Dan moeten we bijvoorbeeld een andere code aanmaken. Dat vraagt veel tijd en investering, tevens ontstaat er een groter risico op fouten.

David Smeets: Je mag het als één geheel declareren, maar het probleem zit hem dus in de registratie.

Michiel Dijkman (AB het Spectrum):

Reistijd en consulttijd is bij ons goed geregeld en gemakkelijk te registreren. Maar ik wil een lans breken voor andere partijen: Ik wil de gemeente graag meegeven om te kijken - voor die organisaties die zijn vastgelinkt aan een systeem - hoe het toch op andere wijze aangeleverd kan worden.

Marjolein Tepper (de Forensische Zorgspecialisten):

Wij zijn een bovenregionale aanbieder. Voor ons kan die 30 minuten een probleem opleveren. Waarom geldt dit voor alle aanbieders, kunnen jullie een onderscheid maken tussen regionale en bovenregionale aanbieders? Nadeel is ook dat de 30 minuten declarabele reistijd alleen in deze regio geldt en niet in andere regio's waar we werken; dat kan ook fouten opleveren.

David: dat willen we niet stimuleren, want we willen de jeugdhulp zo dichtbij mogelijk organiseren.

Marieke Bremmer (Praktijk Eigen&Wijzer):

Ik wil nog even zeggen: ik ben blij dat jullie het verruimen. Ook omdat ik jeugdhulp zo dichtbij aanbiedt, binnen de gemeente en daar net buiten. Dat is het voordeel van een kleine praktijk.

Inclusief de vraag van Driestar Educatief

Wij behandelen zoveel mogelijk op de scholen (basis ggz, EED) omdat we geloven in zorg in het netwerk van het kind. Hierdoor hebben we wel verlies aan werktijd. In een andere zorgregio worden reiskosten tot 200 x per jaar vergoed en zijn ze aan het nadenken over de reistijd met een maximum aantal uren. Is dit ook een onderwerp voor gesprek in Foodvalley..?

David: op het moment dat je naar een school gaat, dan mag je die reistijd declareren. Ik zie het verlies daar niet zo in. Alle cliëntgebonden tijd, inclusief reistijd tot een max van dertig minuten is declarabel.

M.L. Verhaar (Driestar Educatief):

Dan heb ik het verkeerd begrepen. Helder, mijn vraag vervalt bij deze ook voor GGz-producten.

Mariska Gort: Ik doe hierbij een oproep voor andere voorbeelden uit andere regio's. Voor nu geldt: alleen al die verruiming is mooi meegenomen dus volgens mij zijn jullie daar allemaal heel blij mee.

Frank Wienen (Rubix Zorg):

Ik voel de behoefte om het hierop te reageren. We hebben het nu wel over een verruiming van 20 naar 30 minuten. Ik vind dat al behoorlijk ruim. Je mag zeker een keer meekijken maar daarmee zouden we onszelf mogelijk tekort doen.

Hieke Visser (Timon):

In sommige regio's is het inderdaad anders geregeld. Ik ben blij met de verruiming naar 30 minuten, alleen levert het in onze systemen veel administratie op

David Smeets: dat hebben we gehoord, we gaan kijken naar andere oplossingen en laat het ons weten als je weet hoe het administratief anders geregeld kan worden.

Ilse van Schaik (echtKinderachtig):

In overleg met CJG medewerkers stem je af hoeveel cliëntgebonden tijd je in een gezin nodig hebt. In overleg houden zij nog geen rekening met reistijd.

David Smeets: Klopt dat is lastig, dat heeft ook met het nieuwe berichtverkeer te maken welke strikter toetst naar de afgegeven uren. Goed punt, wij zullen dit nog een keer aan de toegangsteams voorleggen.

Zie ik dat terug op de toewijzing?

David Smeets: Nee, dat zie je niet terug op de toewijzing.

Erwin Hendriks (Karakter):

Juist omdat je zo streeft naar ambulantisering, valt dit punt meer op. Ik vind het veel reistijd. Het is niet de bedoeling dat je van Ede naar Nijkerk rijdt en weer terug.

Wijnand Dekker (Praktijk Dekker&Dooyeweerd):

Daar ben ik het mee eens, we willen niet over een kilometer meer of minder zeuren. Beeldbellen kan ook. Als we heen en weer moeten van Ede naar Rhenen, en dit zijn onze opties, dan zij het zo.

Frans de Bruin (Autimaat):

Het is veel schakelen met elkaar om het zo efficiënt mogelijk te doen. Eerlijkheidshalve is het een moeilijke opdracht: De afstanden zijn vaak wat groter en ik kan nu al zeggen dat we hiermee niet uitkomen. Ook no show, extra reistijd, innovatie moet hieruit betaald worden.

David Smeets: in onze regio is de reistijd al declarabel, in een heleboel regio's is dat niet zo. Daarnaast verruimen we het nu.

Frans de Bruin (Autimaat):

Je hoeft het niet voor iedereen te verruimen. Er wordt vastgehouden aan reistijd om op af te rekenen, om zo efficiënter te trachten te werken. Dat vind ik een schoolmeester-achtige manier om de kostprijzen te drukken. Zo werkt het volgens mij niet. Het gaat niet om de verruiming van 20 naar 30 minuten. Het gaat om de wijze waarop het gehanteerd wordt. Als je meer regionaal werkt met een bepaald specialisme, dan kom je reistijd tekort. Dat zou net zo zwaar moeten wegen als binnen de minuten blijven qua reistijd.

Henriette Bottinga (Rading):

Mijn informatie is dat andere regio's de daadwerkelijke reistijd vergoeden. Wij doen er zelf ook alles aan om meer tijd aan de jeugdigen te besteden, maar soms komt er nou eenmaal veel reistijd bij kijken.

2.3 Regulier/Specialistisch (Vraag van Siza)

<i>Wanneer gaat het om regulier en wanneer om specialistisch aanbod?</i>
--

David Smeets: Op basis van verleden (voor 2015) was er geen duidelijk afgebakend verschil tussen regulier en specialistisch.

- Voorstel

Bijvoorbeeld bij begeleiding:

Regulier: De directe begeleider is een op **minimaal mbo-4 geschoolde relevant opgeleide professional** (zie norm van de verantwoorde werktoedeling). De betrokkenheid van een SKJ-dan wel BIG-geregistreerde hbo-geschoolde professional is in ieder geval ondersteunend.

Spec: De directe begeleider is een **hbo-geschoolde professional**, SKJ-dan wel BIG-geregistreerd (zie norm van de verantwoorde werktoedeling). De betrokkenheid van een SKJ-dan wel BIG-geregistreerde gedragswetenschapper(wo) is ondersteunend en vaak consultatief.

Verder staat bij specialistisch:

Er wordt specialistische ondersteuning geboden op meerdere leefgebieden, omdat de Jeugdige (en/of de ouders) onvoldoende draagkracht heeft(hebben)en het netwerk slechts beperkte mogelijkheden heeft. Daarnaast kunnen veiligheidsrisico's en onvoorspelbaarheid in gedrag en hulpbehoefte om specialistische ondersteuning vragen.

Er blijft altijd een grijs gebied over: het gesprek tussen aanbieder en toegang moet gaan over het laatste stuk: "omdat de jeugdige (en/of de ouders) onvoldoende draagkracht heeft en het netwerk slechts beperkte mogelijkheden heeft. Daarnaast kunnen veiligheidsrisico's en onvoorspelbaarheid in gedrag en hulpbehoefte om specialistische ondersteuning vragen."

Met deze laatste tekstpassage hebben we het verschil tussen specialistisch en regulier duidelijker gemaakt.

De betrokkenheid van SKJ danwel Big-registreerden, is dat verplicht:

David: Ja, het is een verplichting. De geregistreerde mag betrokken zijn maar mag natuurlijk ook de jeugdhulp zelf uitvoeren. De geregistreerde is in ieder geval ondersteunend.

Monique Braam (Siza):

Het verschil tussen beide zit in de definitie van complexe situaties, dat is nog vrij onduidelijk bij de consulenten. Dit leidt vaak tot discussies. Wat is complex, hoe ziet iedereen dat?

David Smeets: Dit is een vraag die in alle regio's speelt en dat gaan we niet oplossen in alle definities. Maar het is wel het uitgangspunt vanuit waar je gezamenlijk vertrekt.

Gerda Mazier (Leger des Heils):

De toevoeging 'op meerdere leefgebieden' is een goede toevoeging om de definitie van 'complex' scherper te hebben, dat is een goed uitgangspunt.

2.4 Gezinshuisgroepsgrootte

Er zijn geen beperkingen gesteld aan de omvang, uiteraard gelden er wel kwaliteitseisen en is bij het tarief per product rekening gehouden met een verhouding tussen het aantal jeugdigen en het aantal begeleiders/behandelaren.

- Voorstel:

Product	Maximale groepsomvang	Verhouding begeleiding tov aantal jeugdigen
Licht	7	1 op 5
Middel	6	2 op 4
Middelzwaar	6	3,7 op 6
Zwaar	8	6,3 op 8
Extra zwaar	8	8 op 8

Bij de maximale groepsomvang tellen alle Jeugdigen onder de 18 jaar (ook eigen kinderen) mee.

Tijdens afspraken die we in 2017 hebben gemaakt zijn we gekomen tot een indeling van licht-extra zwaar

Dat heeft geleid tot de derde kolom (verhouding begeleiding t.o.v. aantal jeugdigen). Vanuit transformatiegedachte en alle kwaliteitseisen, merken we dat de groepsomvang invloed heeft op de kwaliteit. Daarom hanteren we in de tweede kolom maximale groeps groottes.

Vragen komen vooral binnen op het product 'middel', waar de gezinshuizen onder vallen. Daar stellen we de maximale groepsomvang op 6.

Inclusief de vragen van De Driestroom

1. door welke partijen is er geconstateerd dat de productdefinities een nadere invulling behoeven?
2. welke ervaringen liggen er aan ten grondslag dat de productdefinities een nadere invulling behoeven?
3. welke redenen zijn er om het 'pas toe, leg uit' principe niet toe te voegen aan de herziene productdefinities?
4. hoe gaat de regio om met plaatsingen van buiten de regio in een gezinshuis in de regio Foodvalley, die daarmee niet gaat voldoen aan de gestelde normen?
5. bent u zich ervan bewust dat de herziene productdefinities diep ingrijpen en van grote invloed zijn op het dagelijks reilen en zeilen in de gezinshuizen?
6. bent u zich ervan bewust dat in het huidige zorglandschap er een groot tekort is aan gezinshuisplekken en de voorgenomen productdefinities dit eerder verergeren dan verbeteren?
7. wat is de verwachting van de regio ten aanzien van die gezinshuizen die vanwege uitstroom (in het kader van herziene productdefinities) in een financiële situatie terechtkomen waardoor ze het gezinshuis zullen moeten stoppen?

Chris Heidekamp (de Driestroom):

Ik mis hierin het zorginhoudelijke aspect. Er zit een norm in, namelijk het 'pas toe-leg uit'-principe. Wij zouden graag de regio inhoudelijk willen betrekken op het moment dat jullie het 'pas toe-leg uit'-principe toevoegen aan de productdefinitie. Dan kunnen we gezamenlijk kijken naar: wat is hier goed om te doen?

Een voorbeeld waar de schoen kan wringen: een gezinshuis met 4 eigen kinderen, volgens jullie kolom kunnen er dan maar 2 kinderen bij. Het 'pas toe-leg uit'-principe helpt ons om zorginhoudelijk op te treden en gezamenlijk te kijken wat het beste past per locatie.

David Smeets: we kijken altijd naar de huidige situatie. Een ingroeipad is altijd mogelijk. We hebben er met opzet voor gekozen om weg te blijven van het 'pas toe-leg uit'-principe. Als je kijkt naar alle onderzoeken volgt namelijk de conclusie dat hoe kleiner de groepsomvang, hoe beter de kwaliteit. We hebben al de discussie gevoerd of we het aantal kinderen niet naar 4 wilden terugschroeven. In de praktijk zien we dat er verschillen zijn. Op het moment dat ze kleiner dan 4 zijn, wordt de beste kwaliteit geleverd.

Het 'pas toe-leg uit'-principe is de uitzondering als basis nemen: maar we willen juist niet de uitzondering als basis nemen. Waar we naartoe willen is namelijk naar zo normaal mogelijk en zo klein mogelijk. In de basis hanteren we dus maximaal 6 kinderen en waar nodig kunnen we maatwerk bieden.

Chris Heidekamp (de Driestroom):

Dat gaat over matching, wij kijken altijd naar expertise en draagkracht. Naar het kwaliteitskader heeft een heel expertiseteam gekeken. Ik begrijp niet zo goed waarom je van het kwaliteitskader af wil wijken. Ik hoor zorginhoudelijk nog geen argumenten.

David Smeets: In het NJI-onderzoek "Betere zorg voor kinderen" wordt ook expliciet maximaal 6 kinderen genoemd. We wijken niet af, we volgen juist wat het beste is voor het kind. Daarbij gaan we in ons product 'middel' uit van begeleiding van 2 op 4 kinderen. Op het moment dat je 6 kinderen in huis hebt, dient er extra begeleiding te komen. Als je dan naar een groepsomvang van boven de 6 gaat, ben je een behandelgroep aan het oprichten.

Chris Heidekamp (de Driestroom):

Dan wil ik je van harte uitnodigen om te kijken naar het gezinshuis waar 4 eigen kinderen zijn met 2 gezinshuiskinderen; waar dezelfde veiligheid en nabijheid wordt geboden.

Freerk Zandberg:

Het is belangrijk om de discussie helder te voeren. Wat hier in het geding is, is de norm 'pas toe, leg uit' ten opzichte van de definities. Ons voorstel gaat er vanuit om de definitie heel helder neer te zetten. In de kwaliteitscriteria is sprake van de norm 'pas toe, leg uit'. Voorstel gaat ervan uit, het *begint* met pas toe. En niet met: dit is een soort oriëntatiepunt en als je een goed verhaal hebt, kom je daar wel overheen of omheen.

Om het even scherp neer te zetten: het pleidooi van Chris is om te bekijken per locatie wat verantwoord is. Dat lezen wij niet uit de kwaliteitscriteria, daarin staat: er kunnen bijzondere omstandigheden zijn, die niet zozeer zitten in de financiële overwegingen van de gezinshuishoudens, maar kindgebonden factoren, die kunnen leiden tot een incidentele afwijking van de norm. Die afwijking kan volgens de kwaliteitscriteria twee kanten opgaan. Dit kan er zowel toe leiden om toch een kind boven de norm te plaatsen (bv. in het geval van *siblings*). Er zijn ook voorbeelden, die ook in de kwaliteitscriteria worden genoemd, waarbij je liever onder de norm wil blijven. Dit leidt er over het algemeen toe dat je niet anders uitkomt gemiddeld dan op die norm. Een afwijking zou dan echt inhoudelijk gemotiveerd moeten zijn, ook vanuit de zorg van alle geplaatste kinderen. Dat is een uitzondering op de regel. Die uitzondering is gelegen in het kindbelang, van alle kinderen daar geplaatst en het nog te plaatsen kind. Dat belang zou niet gelegen moeten zijn in de omvang van het gezinshuis of in de exploitatie van het gezinshuis. Dat is helder, je stelt daar een norm voor vast, dat is deze norm waar onze gemeenten voor kiezen.

Het is de bestelling van een ander kwaliteitsniveau. Dat is een kwaliteitsniveau wat zich ook vertaald heeft in de kostprijsberekening en daarmee ook in de tariefstelling. Dan ontspoort de discussie ook niet in: betekent dat dat andere gezinshuizen volstrekt onder het acceptabele kwaliteitsniveau zitten? Dat is de vraag niet.

Dit is de norm waar onze gemeenten voor kiezen, en onze gemeenten willen daar ook voor betalen.

Chris Heidekamp (de Driestroom):

Fijn dat je deze toevoeging doet, Freerk. Dit is voor mij een nuance, misschien heb ik daarvoor het verkeerde voorbeeld gebruikt, met het gezinshuis met vier eigen kinderen, dat kan. De nuance die jij geeft, dat dit de norm is, die nuance mis ik in de productdefinities. Ik krijg die wel in een mailtje toegezegd, maar ik mis hem in de productdefinities. Misschien zit daar ook mijn frustratie dan.

Freerk Zandberg: ik kan me dat voorstellen, misschien is dat ook de juridische techniek. De norm is in ieder geval nu helder, dat is de productdefinitie. Laten we die helder houden, dat is het uitgangspunt. En als we het in een uitzonderlijk geval over de afwijking moeten hebben, dan hebben we het over de afwijking, maar de norm blijft helder. Dat is de gedachte achter het voorstel.

Chris Heidekamp (de Driestroom):

Oke, helder. De productdefinitie leest nu als een regel, daar wijk je niet vanaf. Als ik hem lees als een norm, dan kun je er boven of onder zitten, zoals dat bij onze locatie ook zo is. Maar dan is dat hoe ik het ga lezen. Op het moment we op een locatie willen afwijken - inhoudelijk vanwege een client of wat voor reden dan ook, is het dan de bedoeling dat we daarover met jullie het gesprek voeren? Wat is dan het vervolg?

Freerk Zandberg: De marge om af te wijken zit 'm wat mij betreft in: nood breekt wet. Als je het hebt over kinderen met persoonlijke beperkingen waardoor je onder de norm zit of *siblings* waardoor je met een kind boven de norm moet gaan zitten, zijn beide gevallen zwaarwegend. Wat conflicteert zijn in beide gevallen *kind*belangen. Als je dat doet, leveren als het ware alle al geplaatste kinderen zorg en aandacht in. Daarom zou het een verhaal moeten zijn: het is van belang om een kind boven de norm te plaatsen en we gaan het als volgt opvangen, en we zorgen dat ieder van de kinderen ook in de toekomst aan hun trekken komen qua zorgbehoefte. Dus daar heb je inderdaad wat uit te leggen.

Dit is niet een uitnodiging om te zeggen, het is een leuke norm, maar in alle gevallen kom je met een goed verhaal wel op iets anders uit. Nee, we hebben de norm als uitdrukking van kwaliteit die je levert, en elk van die kinderen hebben we ook vertaald in onze tariefstelling. Het is een norm als uitdrukking van kwaliteit, waarvoor we willen betalen en wat we willen hebben als gemeente.

David Smeets: Chris, je gaat antwoord krijgen op de vragen en laten we een gesprek voeren over de specifieke gezinshuizen waar het om gaat, met het verhaal van Freerk in ons achterhoofd.

Chris Heidekamp (de Driestroom):

We moeten inderdaad het gesprek nog aangaan en ik wacht het antwoord op onze laatste brief af.

Anna van Kleef (Pluryn):

Zit er een termijn aan van minimaal 14 jaar dat kinderen binnen een gezinshuis kunnen blijven, waar zij momenteel verblijven?

David Smeets bevestigt: alle kinderen die momenteel in een gezinshuis verblijven, blijven zitten. Indien er meer kinderen in het gezinshuis verblijven dan het gestelde maximum, worden bij het verlaten van jeugdigen van het gezinshuis deze plekken niet ingevuld, totdat het gezinshuis uiteindelijk voldoet aan het gestelde maximum.

Jolanda van Zuijlen (Youké):

In de productdefinities is voor verblijf licht; 1 fte- VOV personeel op 5 jeugdigen vastgesteld en voor verblijf middel zit je alweer op 1 fte- VOV personeel op 2 jeugdigen.

Welke product is er voor de verhouding 1 op 3 en 1 op 4? Wanneer zet je deze verhouding in?

David Smeets: Naast deze verblijfsvormen is er verblijf exclusief behandeling (het voormalige beschermd wonen). Dit product ondervangt dat. Overigens zien we deze in de praktijk vrijwel niet.

Frans de Bruin (Autimaat):

Ik heb begrip voor het streven naar kleine groepen. Maar aan de andere kant worden gezinshuizen gepromoot en is kleinschalige opvang populair. Hoe rijmt zich dat met maximering van groepsgrootte voor gezinshuizen?

David Smeets: Woonplaatsbeginsel gaat veranderen. En het aanbod gezinshuizen in deze regio is groot, zo'n 63 gezinshuizen. In FoodValley zitten er inmiddels 60 kinderen minder in verblijf, dit is ook onderdeel van transformatie. Ook het streven naar zoveel mogelijk ambulantiseren is onderdeel van deze transformatie.

Henriette Bottinga (Rading):

Valt vrijwillige plaatsing pleegzorg onder de bijzondere kosten pleegzorg?

Ali Essousi: Dit onderwerp staat op de agenda in de projectgroep "Pleegzorg". Vrijwillige plaatsing pleegzorg valt nu niet onder de bijzondere kosten pleegzorg en zal daar op dit moment niet aan worden toegevoegd.

Er komt een nieuwe handreiking Pleegvergoeding, daar vindt in de regio momenteel een herijking op plaats.

Jolanda van Zuijlen (Youké):

Uitgangspunt is niet stapelen maar op casusniveau bepalen. Echter bestaat ambulante behandeling groep nog niet dus bij begeleiding groep volgt stapeling om tot behandeling te komen.

David Smeets; dit betreft een specifieke afspraak voor specifieke groepen van Youké. Deze afspraken blijven staan zolang het product nog niet goed ontwikkeld is.

Marieke Bremmer (Praktijk Eigen&Wijzer):

45A06: 100% inzet gedragswetenschapper.

David Smeets: bij 45A06 verwachten we 100% inzet van een gedragswetenschapper. Dit betreft vaak diagnostiek, maar kan soms ook behandeling zijn.

In de productdefinities is niet helder welke stapeling wel mag en welke niet.

David: de stapeling van twee codes ging specifiek over de groepsproducten

Marije: Het is helder dat we duidelijk moeten definiëren waar het over gaat, dat nemen we mee.

Hylko Wynants (Dr Bosman):

In 54001 zie ik orthopedagoog generalist niet genoemd staan.

David Smeets: wordt gecontroleerd; indien deze er niet bij staat, zal de orthopedagoog generalist worden toegevoegd.

[23 maart 2021: dit is gecontroleerd; de orthopedagoog generalist is in de versie van november onder product 54001 aan de productdefinities toegevoegd.](#)

2.5 Vraag MiraMé

Op welke manier dient te worden aangetoond dat een organisatie voldoet aan de voorwaarden bij een productcode, zodat Foodvalley het product kan inkopen. Bijvoorbeeld (code 45A53): De directe begeleider is een hbo-geschoolde professional, SKJ- dan wel BIG-geregistreerd (zie norm van de verantwoorde werktoedeling). De betrokkenheid van een SKJ- dan wel BIG-geregistreerde gedragswetenschapper (wo) is ondersteunend en vaak consultatief.

Mag je een product leveren en wat moet je daarvoor doen? Op het moment dat iemand gaat deelnemen aan ons inkoopnetwerk, moet je daarvoor een aantal documenten aanleveren. Als er tussentijds wijzigingen zijn, moet je die documenten wijzigen en opnieuw aanleveren. Dus in deze situatie toetsen we de tussentijdse wijzigingen met het begin. We toetsen niet doorlopend.

Jacqueline Prins (MiraMé):

Het is me niet duidelijk waar ik dit kan terugvinden.

Femke van Spaendonck: het staat inderdaad op de website, ik zal een link doorsturen.

23 maart 2021: [De jeugdhulpaanbieder moet hierover contact opnemen met contractmanagement. Dit kan via \[contractmanagement@jeugdfv.nl\]\(mailto:contractmanagement@jeugdfv.nl\)](#)

Daar is dus documentatie voor beschikbaar, ik houd me hiervoor aanbevelen.

2.6 Vraag GGz centraal

Het onderwerp actieve regie zou ik graag willen bespreken. Invulling actieve regie op gemeente niveau met zorgaanbieders is prima uitgangspunt.

Vraag is wat beleid is indien kind en/of ouders geen betrokkenheid van een lokaal team willen?

David: waarom actieve regie er nu iets strakker in staat: We willen inderdaad betrokken worden maar de betrokkenheid die we zoeken is die aan de voorkant of tijdens het proces, niet bij ieder gesprek. Dat is wat we hier willen neerzetten. Afhankelijk van om welk product het gaat, zoeken we bijvoorbeeld een betrokkenheid van iedere 3 maanden, 6 maanden of een jaar.

Mirjam Mallie-Scheffers (GGz Centraal):

Deze formulering en de nuancering zoals deze is opgenomen in de Vraag en Antwoord, vind ik een passende formulering om het toe te voegen. Het tweede deel van de vraag, dat staat ook op de sheet: wat als...

David Smeets: die durf ik je niet zo te zeggen, daar komen we op terug. Ook in de zin van: mag een ouder dat eisen. De vraag is, kunnen we daar regionaal beleid ophebben?

Anne van Haren: kern van actieve regie is dat er een moment plaatsvindt. De toevoeging die gedaan wordt door David en Mirjam Mallie zullen we beantwoorden in de notulen. Daar kunnen we zonder onze inhoudsexpert geen antwoord op geven.

23 maart 2021 [Antwoord Projectleider Actieve Regie:](#)

[Uit de memorie van toelichting op de Jeugdwet: De aanbieder die een maatwerkvoorziening levert, moet aan het college verantwoording afleggen mede met het oog op de betaling voor zijn diensten. Daartoe kan het noodzakelijk zijn dat een beperkte set persoonsgegevens omtrent de cliënten aan wie hij ondersteuning heeft geleverd, aan het college worden verstrekt \(bsn en contactgegevens en geboden ondersteuning\). Ook in verband met de verplichting voor het college om periodiek te toetsen of de verleende ondersteuning nog adequaat is, kan het nodig zijn dat de aanbieder aan het college persoonsgegevens verstrekt.](#)

[Dus een betrokkenheid is er altijd. Ouders hoeven geen toestemming te geven voor het verstrekken van gegevens met het doel zoals hierboven staat. De gemeente mag kritisch kijken of de gestelde doelen zijn behaald en/of bijstelling nodig is. Het moet wel proportioneel zijn. Het is in het algemeen niet nodig dat we op de hoogte zijn van het gehele behandel/begeleidingsplan bijvoorbeeld.](#)

Erwin Hendriks (Karakter):

Dit was één van de pijnpunten die in de FAT worden genoemd. Het staat nu behoorlijk strak vermeld: er is afstemming én goedkeuring nodig onder 8. Onder 4 staat dat de inzet door regisseur in overleg Jeugdhulpaanbieder wordt bepaald.

Ik hecht er toch erg veel waarde aan dat te nuanceren zoals Mirjam Mallie dat noemt.

David Smeets: Ja, dat geldt zeker voor als dit bij crisis staat, dan is dat zeker niet bedoeld.

3. AFSLUITING: LAATSTE VRAGEN EN NABRANDERS

Marije Schotpoort verzoekt om nu de laatste vragen te benoemen, zodat we deze (en de beantwoording ervan) in het verslag kunnen opnemen.

Gerda Mazier (Leger des Heils):

Jullie zijn geen voorstander van stapeling van zorg. Echter zien we soms in de pleegzorg dat er ambulante begeleiding nodig is, bijvoorbeeld in het netwerk of bij terugkeer in een gezin. Mag dat nog?

David Smeets: Ja, dat mag nog zeker, in onze regio hebben we wonen en kortdurende behandeling.

Hylco Wynants (Dokter Bosman):

Ik was er de vorige keer niet bij. Is het privacy issue voldoende gedekt, dat het niet zomaar geregeld is?

David Smeets: het gaat hier niet om een willekeurige medewerker

Hylco Wynants (Dokter Bosman):

Dat snap ik maar dan nog, ook al heeft iemand een geheimhoudingsverklaring ondertekend.

David Smeets: Dat is wat we gaan uitzoeken: in hoeverre kan je deze eis stellen en wat mag je als gemeente als een ouder weigert?

Anne: Binnen het project actieve regie wordt hier zeker aandacht aan besteed.

Marieke Bremmer (Praktijk Eigen&Wijzer):

Komt het punt met de huisartsen straks nog aan de orde. Klopt het dat als er een aanmelding binnenkomt bij een huisarts, er eerst contact dient te worden gezocht met het CJG?

David Smeets: Het is de bedoeling dat er afstemming plaatsvindt met de toegang. Het is afhankelijk van de gemeente of dat het CJG of een lokaal team is.

Marieke Bremmer (Praktijk Eigen&Wijzer):

Ik heb mijn hoofd al eens gestoten door naar de toegang door te verwijzen. Dat was voldoende voor mij om te denken dat ik de volgende keer niet de stap zet naar lokale toegang voor ik een indicatie afgeef.

Hylco Wynants (Dokter Bosman):

Ik wil hier aankaarten dat de verwijzing via de huisarts het privacy-probleem actueler maakt.

Erwin Hendriks (Karakter):

Ik heb wat moeite met het proces, dat is in de eerste vragenronde besproken. Ik vind het een belangrijk punt, je mag geen medische informatie delen. Daarom is het een genuanceerd punt waar we heel voorzichtig mee moeten zijn.

Anne van Haren: Ik merk dat er verschillende vragen door elkaar heen lopen. Het door Erwin genoemde punt is een uitwerking, daarvoor lopen we een gezamenlijk proces door náást de productdefinities die hier in de dialoogsessies aan bod komen.

Bert van der Leer (Passie voor Jeugd en Gezin):

De vraag die ik wil meegeven: is het voldoende helder wat de afbakening is tussen de regieverantwoordelijkheid, GI's en de gemeente? Daar waar het gaat om actieve regievoering merk ik dat het wel schuurt. Vanuit regiekader geeft een GI er een andere invulling aan.

Gezien de tijd eindigt Marije Schotpoort de dialoogsessie: nabranders en vragen kunnen gesteld worden via de contractmanagement inbox. Van deze dialoogsessie zal een verslag worden gemaakt. Vragen die in de dialoogsessie als gevolg van tijdgebrek niet beantwoord zijn, worden in het verslag alsnog beantwoord.